EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 17.8.2020
COM(2020) 378 final

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

om de översyner som krävs enligt artikel 19.1 i förordning (EU) 2017/852 avseende användning av kvicksilver i tandamalgam och produkter

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET om de översyner som krävs enligt artikel 19.1 i förordning (EU) 2017/852 avseende användning av kvicksilver i tandamalgam och produkter

1. INLEDNING

Kvicksilver är ett giftigt ämne som utgör en stor risk för miljön och människors hälsa. Den huvudsakliga källan för människors exponering för kvicksilver är intag av fisk och skaldjur. Det är ett potent nervgift som orsakar permanenta hjärn- och njurskador hos vuxna och påverkar fosters och små barns utveckling. Det är bioackumulativt och färdas runt jorden via näringsväven och via gränsöverskridande transport av luftföroreningar. Kvicksilver i luften avlagras i mark och i vattenförekomster.

Världssamfundet har därför erkänt kvicksilver som ett ämne som är ett globalt problem.

Under de senaste femton åren har EU utarbetat en långtgående politik[1] och rättslig ram för att kontrollera, eliminera och, i fall där detta inte är möjligt, minska användningen och exponeringen, och därmed minska riskerna med kvicksilver. Ett viktigt EU-instrument är förordning (EU) 2017/852 om kvicksilver (nedan kallad *förordningen*)[2] som berör kvicksilvrets hela livscykel, från primär brytning till det slutliga bortskaffandet som avfall.

Denna rapport berör två bedömningar som kommissionen genomfört i enlighet med artikel 19.1 i förordningen, som kräver att kommissionen senast den 30 juni 2020 ska meddela Europaparlamentet och rådet resultatet av sin bedömning vad gäller

a) unionens behov av att reglera utsläpp av kvicksilver och kvicksilverföreningar från krematorier,

b) möjligheten att fasa ut användningen av tandamalgam på längre sikt, helst till 2030, med beaktande av de nationella handlingsplaner som avses i artikel 10.3, samtidigt som medlemsstaternas behörighet att organisera och ge hälso- och sjukvård respekteras fullt ut, och

c) miljöfördelarna med och möjligheten till en ytterligare anpassning av bilaga II till relevant unionslagstiftning som reglerar utsläppande på marknaden av produkter med kvicksilver tillsatt.

Det främsta kvarvarande användningsområdet för kvicksilver i EU är i tandamalgam. I förordningen förbjuds redan dess användning, från och med den 1 juli 2018, vid tandvårdsbehandlingar av mjölktänder och vid tandvårdsbehandlingar av sårbara befolkningsgrupper, dvs. barn under 15 år och gravida eller ammande kvinnor. I enlighet med artikel 19.1 b i förordningen informerar denna rapport om möjligheten att fasa ut användningen av tandamalgam i EU för alla befolkningsgrupper. På så vis har kommissionen samtidigt täckt in utsläpp av kvicksilver och kvicksilverföreningar från krematorier.

[1] KOM(2005) 20 slutlig och KOM(2010) 723 slutlig.

[2] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/852 av den 17 maj 2017 om kvicksilver och om upphävande av förordning (EG) nr 1102/2008 (EUT L 137, 24.5.2017, s. 1).

EU:s inremarknadslagstiftning förbjuder utsläppandet på EU:s marknad av många produkter med kvicksilver tillsatt (inbegripet import av dessa)[3]. För ett urval av dessa, men inte för alla, förbjuder förordningen även tillverkning och export. Denna differentierade rättsliga behandling av olika produkter med kvicksilver tillsatt är ett resultat av den internationella politiska ram inom vilken förordningen antagits, dvs. Minamatakonventionen om kvicksilver (nedan kallad *konventionen*)[4]. Denna konvention, som har ratificerats av EU[5] och de allra flesta medlemsstaterna, förbjuder tillverkning, export och import av en rad produkter med kvicksilver tillsatt. Därmed gäller, som allmän princip, att i fall där produkter med kvicksilver tillsatt regleras inom ramen för konventionen breddas förbudet enligt unionsrätten mot att släppa ut dem på EU:s inre marknad till att omfatta tillverkning och export i syfte att uppfylla kraven i internationell rätt. I enlighet med artikel 19.1 c innehåller denna rapport information om möjligheten till och möjliga miljöfördelar med att tillämpa förbudet mot tillverkning och export enligt förordningen på alla produkter vilkas utsläppande på marknaden är förbjudet enligt andra EU-rättsliga instrument, även om det inte förbjuds enligt konventionen.

Översynerna bidrar till den nollutsläppsvision för en giftfri miljö som tillkännagavs i den europeiska gröna given[6].

2. ÖVERSYNER

2.1. Tandamalgam och utsläpp av kvicksilver i samband med dess användning

Översynsförfarande och samråd

Tandamalgam har i århundraden använts som lagningsmaterial för att fylla hål som orsakas av karies samt för att laga tandytor. Det är en blandning av kvicksilver och andra metaller (t.ex. silver, tenn eller koppar).

Kommissionen anlitade en konsult för att genomföra en studie om användningen av tandamalgam i EU. Studiens slutrapport[7] utgör grunden för bedömningen av den tekniska och ekonomiska möjligheten till en utfasning av tandamalgam och dokumenterar dess miljöpåverkan.

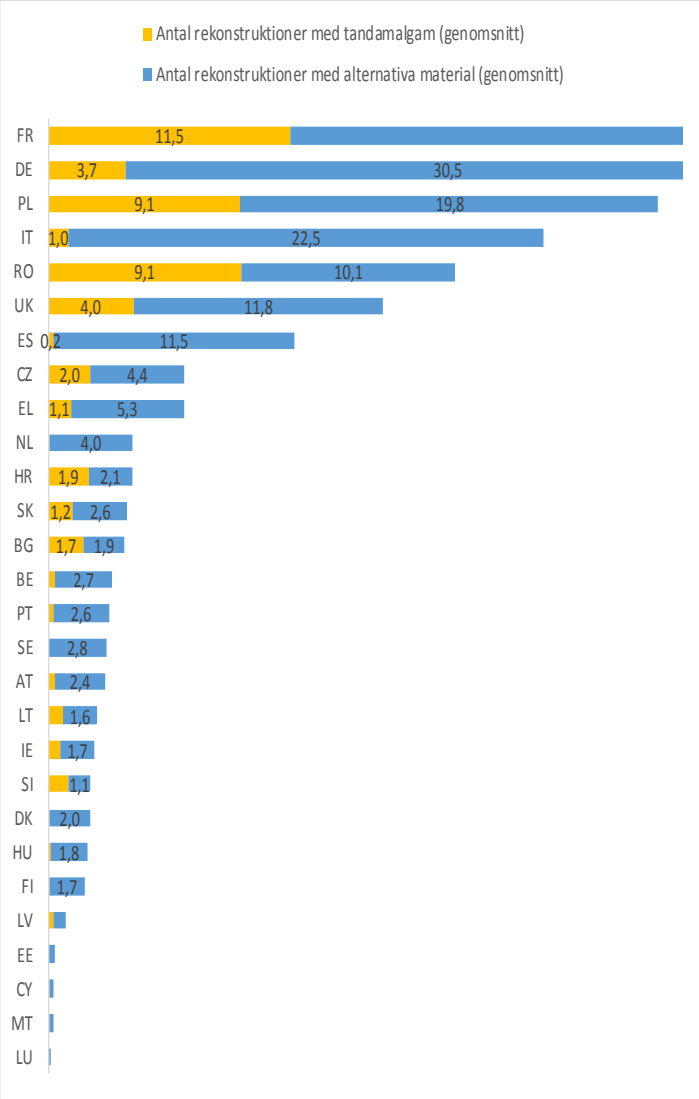
Vid studien samlade man in information om användningen av tandamalgam och kvicksilverfria alternativ, konsekvenserna för organisationen av hälso- och sjukvården i medlemsstaterna och de planer för utfasning av tandamalgam som medlemsstaterna upprättat i enlighet med artikel 10.3 i förordningen. Den omfattande datainsamlingen inkluderade en granskning av vetenskapliga artiklar och rapporter, en EU-omfattande datainsamling genom en webbenkät samt intervjuer. Vid en workshop som samlade experter från medlemsstater och intressenter (tandläkarorganisationer, icke-statliga organisationer) och som anordnades i

[3] I denna rapport och i enlighet med bestämmelserna i relevanta EU-instrument avses med *utsläppande på marknaden* leverans eller tillhandahållande till tredje part, mot betalning eller kostnadsfritt. Import ska betraktas som utsläppande på marknaden.
[4] Texten i Minamatakonventionen.
[5] Rådets beslut (EU) 2017/939 av den 11 maj 2017 om ingående på unionens vägnar av Minamatakonventionen om kvicksilver (EUT L 142, 2.6.2017, s. 4).
[6] Meddelande från kommissionen, 11.12.2019, *Den europeiska gröna given*, COM(2019) 640 final.
[7] Länk till *Study on the assessment of the feasibility of phasing out dental amalgam*.

januari 2020 validerades de preliminära resultaten av studien, och den bidrog även med ytterligare underlag för att förbättra modelleringen och slutsatserna.

Trender rörande användningen av tandamalgam

Det främsta kvarvarande användningsområdet för kvicksilver i EU är i tandamalgam. Den uppskattade årliga efterfrågan på tandamalgam (EU-28) uppgick år 2018 till 27–58 ton kvicksilver. Detta innebär en betydande minskning, med uppskattningsvis 43 %, jämfört med den tidigare uppskattningen på 55–95 ton kvicksilver per år 2010[8]. För 2018 uppskattas att cirka 372 miljoner tandrekonstruktioner genomfördes i EU-28. Tandamalgam användes enbart för 10–19 % av dessa. Denna andel varierar dock betydligt mellan medlemsstaterna, vilket visas i figur 1[9].

Figur 1: Antalet rekonstruktioner per fyllnadsmaterial per medlemsstat med en genomsnittlig användning av tandamalgam (miljoner, 2018)

Ökande medvetenhet bland konsumenterna om miljöpåverkan och relaterade indirekta hälsoeffekter av tandamalgam, samt de alternativa materialens mer önskvärda estetik, verkar vara de främsta pådrivande faktorerna bakom den minskade användningen av tandamalgam.

I avsaknad av ytterligare politiska åtgärder på EU-nivå och medlemsstatsnivå förväntas användningen av tandamalgam minska med omkring 70 % mellan 2018 och 2030. Den kvarvarande användningen skulle dock fortfarande vara omfattande och uppgå till cirka 8–17 ton kvicksilver år 2030.

Ekonomisk genomförbarhet

Tandamalgam håller redan på att successivt ersättas med kvicksilverfria material (t.ex. kompositharts, keramik och

[8] Bio Intelligence Service (2012), studie om möjligheten att minska kvicksilverföroreningarna från tandamalgam och batterier.

[9] Se fotnot 7 för information om bl.a. beräkningen av antalet rekonstruktioner per fyllnadsmaterial per medlemsstat, priser för kvicksilverfria alternativa material osv.

glasjonomercement). De absolut flesta tillverkarna i EU (95 %) tillverkar kvicksilverfria material, vilket utgör en stor andel av marknaden. Ett lagkrav på att tandamalgam ska fasas ut skulle påskynda minskningen och innebära att tillverkarna skulle behöva öka sin produktion av alternativa material.

Prisskillnaden mellan tandrekonstruktioner per typ av material är relativt liten på grund av förbättrade tekniker för kvicksilverfri rekonstruktion. Vidare har prisskillnaden mellan tandamalgam och kvicksilverfria material minskat. Detta begränsar de socioekonomiska konsekvenserna av en påskyndad övergång till kvicksilverfria fyllningar för kostnaderna för tandvård, och därmed även de distribuerade ekonomiska konsekvenserna för tandläkare, patienter och sjukförsäkringarnas ersättningssystem.

I de flesta medlemsstaterna är skillnaden i skyddet genom de nationella sjukförsäkringarnas ersättningssystem för olika material begränsad.

Sammanfattningsvis skulle en påskyndad övergång till kvicksilverfria fyllningar inte innebära några betydande negativa effekter för patienter, tandläkare eller tillverkare av tandfyllningar. Det skulle dock kunna kräva anpassningar av de nationella ersättningssystemen i medlemsstater där variationen per använt material är stor.

Teknisk genomförbarhet

Med tanke på den stora användningen av kvicksilverfria material i EU kan det antas att de allra flesta tandvårdsinrättningar i EU redan har den utrustning som krävs för kvicksilverfria rekonstruktioner och att de flesta, om inte alla, tandläkare behärskar de tekniker som krävs.

Det finns belägg för att kvicksilverfria material har tillfredsställande mekaniska egenskaper, och kompositmaterial kräver mindre omfattande förberedelser av tanden vid kaviteter[10] samt ger bättre estetiska resultat[11]. Fyra huvudfaktorer påverkar hur länge en fyllning håller: materialet, rekonstruktionsmetoden, tandläkarens skicklighet och patientens tandhygien. Nuförtiden håller kvicksilverfria material god kvalitet, effektiva rekonstruktionsmetoder är allmänt tillgängliga och institutioner för tandvårdsutbildning lär i allt högre utsträckning ut de färdigheter som krävs. Tandhygienen bör fortsätta att förbättras tack vare folkhälsokommunikation. Därmed bör rekonstruktionernas hållbarhet fortsätta att förbättras.

Organisationer som företräder tandläkare har dock uttryckt oro över en brist på tillgänglig information om kvicksilverfria material, samt vissa materials säkerhetsprofil och biokompatibilitet, varav några innehåller bisfenol A (BPA) och nanopartiklar. I tillgängliga vetenskapliga undersökningar har det konstaterats att utsläpp av BPA från vissa tandvårdsmaterial enbart medförde vissa försumbara hälsorisker[12] och att exponeringen för BPA ligger inom det tolerabla dagliga intaget[13]. Dessa slutsatser baseras dock på Europeiska

[10] Mulligan, S., m.fl. ”The environmental impact of dental amalgam and resin-based composite materials.” *British Dental Journal* 224.7 (2018), s. 542.
[11] Milosevic, Milos. ”Polymerization mechanics of dental composites–advantages and disadvantages”. *Procedia Engineering* 149 (2016), s. 313.
[12] Vetenskapliga kommittén för nya och nyligen identifierade hälsorisker, 2015. Vetenskapligt utlåtande om säkerheten hos tandamalgam och alternativa tandrekonstruktionsmaterial för patienter och användare.
[13] *Bisfenol A i dentala material*,, Socialstyrelsen, 2015.

myndigheten för livsmedelssäkerhets riskbedömning rörande BPA från 2015, som för närvarande ses över.

Miljöaspekter

Tandamalgam orsakar stora utsläpp av kvicksilver till luft, vatten och mark.

Utsläppen till luft uppskattades[14] till 19 ton under tandamalgamets livscykel (2012, EU-27[15]). Utsläppen till vatten[16] från tandvårdskliniker uppskattades till 3 ton (2010, EU-27), vilket kommer att minska eftersom förordningen kräver att tandvårdsmottagningar ska vara utrustade med tandamalgamavskiljare med hög retention.

Förekomsten av kvicksilver i avloppsvatten är problematisk för restprodukterna (slammet) från reningsverk. Beroende på typen av avloppsvattenrening kan kvicksilver hamna i slam från reningsverk. Utsläppen av kvicksilver från tandamalgam till marken, som uppskattas till 8 ton (2010, EU-27), beror främst på att sådant slam sprids på marken. I direktiv 86/278/EEG om användning av avloppsslam i jordbruket[17] fastställs gränsvärden för tungmetallkoncentrationer, inklusive kvicksilver.

En utfasning av tandamalgam skulle i slutändan eliminera dessa utsläpp och därmed deras bidrag till mängden kvicksilver i miljön, vilket skulle leda till allt större miljö- och hälsofördelar. Detta skulle även bidra till EU:s handlingsplan för den cirkulära ekonomin[18] där man efterlyser bättre avloppsvattenrening och en översyn av direktivet om avloppsslam i syfte att tillämpa den cirkulära ekonomins principer på avlopps- och slamhantering.

Utsläpp av kvicksilver och kvicksilverföreningar från krematorier

Utsläpp av kvicksilver och kvicksilverföreningar från krematorier är en varaktig källa till utsläpp till luften från användning av tandamalgam. De uppskattades till cirka 1,6 ton år 2018. Dessa utsläpp förväntas ligga kvar på en liknande nivå fram till omkring år 2025, för att därefter minska. Evidensbasen är dock svag, och ytterligare arbete krävs för att förbättra dessa uppskattningar, och därvid även beakta de dramatiska följderna av covid-19-krisen i form av förluster av människoliv.

Det finns för närvarande inget EU-krav på att installera teknik för minskning av utsläpp av kvicksilver i krematorier. Enbart Osparkonventionen[19], som EU och elva av dess

[14] BIO Intelligence Service (2012), studie om möjligheten att minska kvicksilverföroreningarna från tandamalgam och batterier.
[15] Inkluderar inte Kroatien, som anslöt sig till EU år 2013.
[16] Kvicksilver passerar från tandvårdsklinikerna genom avloppsreningsverk. De behandlingstekniker som används är olika effektiva när det gäller avlägsnande, och kvicksilver, precis som andra tungmetaller, tenderar att inte brytas ned utan adsorberas i slam. (Pistocchi m.fl. 2019, Hargraeves m.fl. 2016).
[17] Rådets direktiv 86/278/EEG av den 12 juni 1986 om skyddet för miljön, särskilt marken, när avloppsslam används i jordbruket (EGT L 181, 4.7.1986, s. 6).
[18] Meddelande från kommissionen: *En ny handlingsplan för den cirkulära ekonomin för ett renare och mer konkurrenskraftigt Europa*, COM(2020) 98 final, 11.3.2020.
[19] Konventionen för skydd av den marina miljön i Nordostatlanten, Ospar.

medlemsstater är parter i, hänvisar till bästa tillgängliga teknik för att förebygga och begränsa utsläpp av kvicksilver från krematorier i sin icke rättsligt bindande rekommendation 2003/4.

Det fortsatta arbetet

Ett successivt ersättande av tandamalgam med kvicksilverfria material pågår utan politiska ingripanden eftersom patienter, i allmänhet, och i allt högre utsträckning tandläkare, föredrar kvicksilverfria fyllningar. Trots detta förväntas betydande mängder tandamalgam användas under de kommande åren, såvida inte lagstiftningsåtgärder vidtas. Detta skulle förlänga de miljö- och hälsoproblem som är förknippade med den nuvarande användningen av tandamalgam, inbegripet betydande utsläpp av kvicksilver till luften.

Såväl begränsningar som utfasning av tandamalgam kräver ett antal åtgärder, däribland en förbättring av förståelsen av särskilda medicinska tillstånd där tandamalgam bör fortsätta att tillåtas, ökad information om tillgängliga kvicksilverfria material och insamling av mer data om utsläpp av kvicksilver som är förknippade med användning av tandamalgam.

2.2 Produkter med kvicksilver tillsatt

Lagstiftning på EU-nivå och på internationell nivå om utsläppande på marknaden av och handel med produkter med kvicksilver tillsatt

EU har infört ett av de mest omfattande regelverken i världen avseende kvicksilverinnehållet i produkter som släpps ut på marknaden, inbegripet importerade produkter[20]. Detta har haft ett dubbelt syfte: dels att skydda människors hälsa och miljön, dels att säkerställa att den inre marknaden fungerar på ett bra sätt.

Här ingår direktiv 2011/65/EU som begränsar kvicksilverinnehållet i elektrisk och elektronisk utrustning[21], direktiv 2006/66/EG som reglerar kvicksilverhalten i batterier[22] och förordning (EG) nr 1907/2006 som förbjuder utsläppande på EU:s inre marknad av vissa icke-elektroniska mätinstrument med kvicksilver tillsatt oavsett kvicksilverhalt[23]. Den fullständiga förteckningen över berörd lagstiftning finns i den konsekvensbedömningsrapport[24] som kommissionen slutförde år 2016 som förberedelse inför dess lagstiftningsförslag för förordningen.

På internationell nivå förbjuder konventionen tillverkning, import och export av de produkter med kvicksilver tillsatt som förtecknas i dess bilaga A (del I).

Det innebär att medan EU:s inremarknadslagstiftning generellt enbart förbjuder utsläppande på EU:s marknad av produkter med kvicksilver tillsatt förbjuder konventionen tillverkning,

[20] Se fotnot 3.
[21] Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/65/EU av den 8 juni 2011 om begränsning av användningen av vissa farliga ämnen i elektriska och elektroniska produkter (EUT L 174, 1.7.2011, s. 88).
[22] Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/66/EG av den 6 september 2006 om batterier och ackumulatorer och förbrukade batterier och ackumulatorer och om upphävande av direktiv 91/157/EEG (EUT L 266, 26.9.2006, s. 1).
[23] Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG (EUT L 396, 30.12.2006, s. 1).
[24] SWD(2016) 17 final, se bilaga VI.

import och export av dessa. För att EU ska efterleva konventionen kompletterar förordningen därför EU:s inremarknadslagstiftning genom att även förbjuda tillverkning och export av de produkter som förtecknas i konventionen.

Denna skillnad i hur produkter med kvicksilver tillsatt behandlas enligt EU-lagstiftningen och enligt internationell lagstiftning är skälet till att unionslagstiftaren krävde att kommissionen skulle genomföra föreliggande översyn.

Syftet med översynen

Målet med denna översyn är att fastställa det mest miljömässigt och ekonomiskt effektiva sättet att minska och eliminera förekomsten av produkter med kvicksilver tillsatt på den internationella marknaden.
Följande två huvudsakliga sätt är tänkbara för att uppnå detta:

(a) Ett ensidigt förbud mot tillverkning och export från EU av alla produkter med kvicksilver tillsatt som är förbjudna att släppas ut på EU:s marknad. Detta skulle uppnås genom att dessa produkter läggs till i bilaga II till förordningen.
(b) En överenskommelse på global nivå om ett förbud mot ytterligare produkter. Detta skulle uppnås i två steg genom att i) utöka förteckningen över produkter med kvicksilver tillsatt som finns i bilaga A till konventionen och ii) göra samma utökning i bilaga II till förordningen.

De potentiella fördelarna för miljön med dessa strategier beaktas nedan.

Ett ensidigt förbud i EU mot tillverkning och export

De potentiella konsekvenserna av ett vidare, ensidigt förbud i EU mot tillverkning och export diskuterades under medbeslutandeförfarandet rörande förordningen. Kommissionen tillhandahöll en inledande bedömning i den ovannämnda konsekvensbedömningsrapport som åtföljde dess förslag. Denna kompletterades under medbeslutandeförfarandet av ett informationsdokument med en sammanfattning av en ytterligare bedömning som genomförts med stöd av en konsult[25] för vissa batterier, icke-elektroniska mätinstrument och lampor. Kommissionen tillhandahöll Europaparlamentet och rådet detta informationsdokument och offentliggjorde det. Slutsatserna var följande:

(a) När det gäller batterier och icke-elektroniska mätinstrument som inte är tillåtna på EU:s inre marknad är produktionen i EU begränsad eller obefintlig. Därför skulle tillämpningen på dessa produkter av det föreslagna förbudet mot tillverkning och export inte ha några direkta miljöfördelar eller ekonomiska konsekvenser.

(b) Situationen är annorlunda för vissa kvicksilverlampor som tillverkas i och exporteras från EU, i synnerhet halofosfatlampor. I avsaknad av export från EU skulle efterfrågan i tredjeländer förbli oförändrad på grund av prisskillnaderna mellan kvicksilverlampor och kvicksilverfria alternativ. Vidare skulle tillverkare i tredjeländer öka sitt utbud för att tillgodose denna efterfrågan. Om det föreslagna exportförbudet tillämpas på dessa kvicksilverlampor innebär det därmed att 1) det

[25] COWI & ICF (2017).

skulle kunna leda till negativa effekter på miljön på grund av ökade globala utsläpp av kvicksilver från tillverkare i tredjeländer som inte är föremål för lika strikt utsläppsreglering som i EU, och 2 det skulle påverka uppskattningsvis 8 % av EU:s lampindustri med konsekvenser för arbetstillfällen och intäkter.

Baserat på denna bedömning inkluderade lagstiftaren i förordningen ett exportförbud som är tillämpligt på de berörda batterierna, icke-elektroniska mätinstrument och flera typer av lampor, med undantag av halofosfatlampor. Kommissionen beställde en studie om produkter med kvicksilver tillsatt och alternativ till dessa[26].

En stor utmaning för uppdragstagaren var den knapphändiga informationen om marknaderna för produkter med kvicksilver tillsatt i tredjeländer. Detta begränsar denna översyn till en kvalitativ bedömning av miljöfördelar, baserad på samma överväganden som ovannämnda informationsdokument från kommissionen. Så länge det finns internationell efterfrågan är det sannolikt att tillverkare i tredjeländer ökar produktionen för att tillgodose den efterfrågan som inte längre tillgodoses genom export från EU. Miljökonsekvenserna av ett ensidigt exportförbud för EU är därför svåra att förutse. Det skulle kunna vara positivt om det skulle leda till en minskad global användning av kvicksilver. Konsekvenserna skulle dock kunna vara negativa om utsläppen från eventuellt mindre reglerade tillverkningsanläggningar i tredjeländer skulle öka.

Ett globalt förbud enligt konventionen och det fortsatta arbetet

Vid tidpunkten för antagandet av förordningen uppgav kommissionen att den ”har åtagit sig att stödja fortsatt samarbete, i enlighet med konventionen och EU:s tillämpliga strategier, regler och förfaranden” i syfte att ”minska klyftan mellan EU:s lagstiftning och bestämmelserna i konventionen”.

Kommissionen har sedan dess fört förhandlingarna framåt om översynen av den förteckning över produkter som regleras i konventionen. I artikel 4.8 i konventionen krävs av partskonferensen att den ser över sin bilaga A senast i augusti 2022. Partskonferensen inledde denna översyn vid sitt tredje möte[27] och har uppmanat parterna att lämna in information som ska analyseras av en expertgrupp. Detta kommer att utgöra grunden för parternas förslag till ändringar av bilaga A som ska beaktas vid partskonferensens fjärde möte (november 2021).

EU har en ledande roll i denna översyn. Baserat på ovannämnda studie om produkter med kvicksilver tillsatt och alternativ till dessa lämnade EU omfattande uppgifter till sekretariatet för konventionen som underlag för översynsförfarandet[28]. Kommissionen kommer i början av 2021 att utarbeta förslag till ändringar av bilaga A till konventionen som ska föreslås av EU. Detta kommer främst att syfta till att minska klyftan mellan EU:s regelverk och konventionen.
Denna ytterligare information, som förväntas bli tillgänglig som en del av arbetet i en internationell expertgrupp, kommer inte enbart att möjliggöra en bättre bedömning av möjligheten till ett förbud i internationell rätt, utan kommer även att öka förståelsen för

[26] Länk till slutrapporten.
[27] Beslut MC-3/1.
[28] EU:s uppgifter rörande bilagorna A och B för fjärde mötet i partskonferensen (2020).

konsekvenserna av ett potentiellt ensidigt förbud mot tillverkning i och export från EU av dessa produkter.

4. SLUTSATSER OCH NÄSTA STEG

Kvicksilver används fortfarande och orsakar fortsatta föroreningar vilket har en inverkan på människors hälsa och på miljön i hela världen, i synnerhet genom att kontaminera livsmedelskedjan. EU arbetar därför, sedan mer än ett årtionde och på EU-nivå och på internationell nivå, framgångsrikt med att stoppa användningen av kvicksilver och minska utsläppen av kvicksilver till miljön.

Den översyn som genomförts har gjort det tydligt att en utfasning av det främsta kvarvarande användningsområdet för kvicksilver i EU – tandamalgam – är tekniskt och ekonomiskt genomförbar före 2030. Kommissionen kommer därför under 2022 att lägga fram ett lagstiftningsförslag för Europaparlamentet och rådet om utfasning av användningen av tandamalgam. Det förberedande arbetet kommer att inbegripa en bedömning av behovet av kompletterande åtgärder, t.ex. minskning av utsläpp av kvicksilver kopplade till användningen av tandamalgam och förbättrad tillgång till information om kvicksilverfria tandfyllningar.

Utöver det fortsatta arbetet med att fasa ut utsläppandet av produkter med kvicksilver tillsatt på EU:s inre marknad, kommer EU att aktivt delta i de internationella förhandlingarna om att utöka den förteckning över produkter med kvicksilver tillsatt som regleras enligt konventionen. Huvudsyftet kommer att vara att till dess bilaga A lägga produkter med tillsatt kvicksilver vars utsläppande på EU:s inre marknad är förbjudet. Mot bakgrund av de framsteg som gjorts kommer kommissionen att bedöma behovet av ytterligare arbete på EU-nivå för att förbjuda inte enbart utsläppande på marknaden, utan även tillverkning och export av vissa produkter med kvicksilver tillsatt genom en ändring av bilaga II till förordningen.

Dessa initiativ kommer att bidra till nollutsläppsvisionen för en giftfri miljö i den europeiska gröna given.